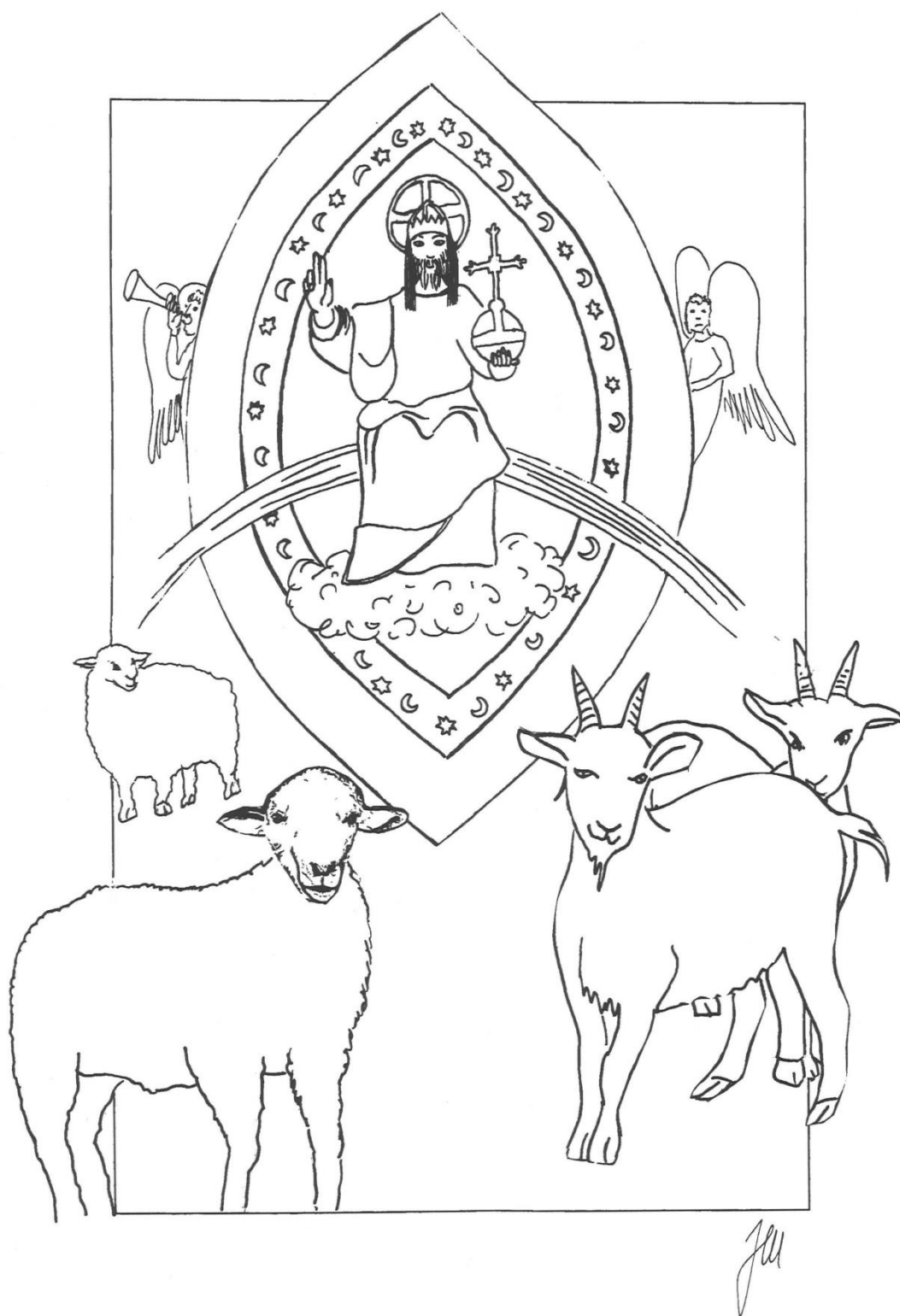

Až přijde Syn člověka ve své slávě, budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

Až přijde Syn člověka ve své slávě, budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE CYKLU A

Evangelium (Mt 25,31-46)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: `Pojd'te, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.` Spravedliví mu na to řeknou: `Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?` Král jim odpoví: `Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.` Potom řekne i těm po levici: `Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.` Tu mu na to řeknou také oni: `Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?` On jim odpoví: `Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.` A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici.“ Starozákonním pozadím je Dan 7,13-14 („Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctívali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.“) Obrat „posadí se na trůnu své slávy“ obrazně vyjadřuje, že Syn člověka nyní vykoná svoji královskou a soudcovskou moc.

Všechny národy jsou shromážděny před Synem člověka. Jedná se tedy o všeobecný soud. Každý, i ten, kdo nyní neslyšel o Kristu, bude postaven před

Kristův soud. Motiv oddělení ovcí od kozlů je patrně převzatý z Ez 34,17.20: ovce po pravici, kozli po levici. Pravice a levice nemusí nutně znamenat „lepší a horší stranu“, v tomto případě tomu však zřejmě tak bude.

Tu řekne král těm po své pravici: „Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa.“ Označení spravedlivých jako „požehnaní“ je v Bibli výjimkou. Je to zřejmě „nomen omen“, jméno předjímající osud – tito spravedliví zakusí požehnání v Kristově království. Není to však tak, že by bez vlastního přičinění toho dosáhli, jako by byli k tomu „předurčení“. Následné verše ukazují, že tito spravedliví se aktivně přičinili o to, aby byli do království přijati.

Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně. Čteme zde o šesti různých "nouzových situacích". Na mnoha místech Starého i Nového zákona nacházíme podobné „seznamy“. Evangelní výčet není samozřejmě vyčerpávající, je jen ukázkový, uvádí nejzákladnější situace.

Spravedliví mu na to řeknou: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?“ Král jim odpoví: „Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali.“ Je překvapující, že „požehnaní“ po pravici si nejsou vědomi, že cokoli prokázali „jednomu z nejmenších Kristových bratrů“, prokázali samotnému Kristu. Kdo jsou tito „nejmenší“? V historii se vyskytlo pět různých názorů:

- 1) všichni potřební (ať už křesťané, nebo ne);
- 2) křesťané;
- 3) židokřesťané;
- 4) křesťanští misionáři/představení;
- 5) křesťané, kteří nejsou misionáři nebo představenými.

Nejvíce je zastoupena první možnost, tedy nejmenší bratři jako všichni potřební, bez rozdílu vyznání. Důvod tohoto výkladu je prostý: soud se týká všech národů nerozlišeně, tedy i těch lidí, kteří nemohli poznat ani evangelium, ani křesťany. Lidem, kteří neslyšeli evangelium, by Kristus nemohl vytknout, že se neujali křesťanů. Ale může jim vytknout, že se neujali „potřebných“ (ti jsou vždycky a všude).

Jak chápat výrok „cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mě jste udělali“? Především je třeba říct, že podobnou myšlenku nacházíme i ve Starém zákoně. Novost evangelního textu spočívá v tom, že skutky potřebným jsou dokonce skutky samotnému Kristu. Máme to snad chápat tak, že Kristus je přítomný v chudých a potřebných (anebo dokonce „nejvíc v nich“)? Taková představa by byla v rozporu s jinými místy z Písma, jasně dokazujícími, že Kristus může přebývat jen v tom člověku, který se mu svobodně otevírá. Kristus se nikomu „nevnucuje“. Každý (ať už chudý, nebo bohatý!) se musí nejprve pro Krista rozhodnout a teprve pak Kristus může „vejít“. Žádná společenská skupina, žádný národ nemá „automatické právo“ na Krista. Kristus respektuje svobodu každého, tedy i „chudého“, a přebývá jen tam, kde se setkává se souhlasem.

Potom řekne i těm po levici: „Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly.“ Opačný úděl „těch po pravici a těch po levici“ je konkretizací onoho „jeden bude vzat, druhý zanechán“ (Mt 24,40.41). Všechna podobenství v 25. kapitole vykreslují dva různé osudy: osud družiček prozíravých a pošetilých, služebníků věrných a líných, požehnaných a zlořečených. Slova „pryč ode mě“ jsou obměnou onoho výroku „toho neužitečného služebníka uvrhněte ven“ (25,30), nebo „neznám vás“ (25,12). Následuje rozhovor, který je zrcadlem rozhovoru s první skupinou po levici. Rozdíl je v tom, že všechny výroky jsou negovány. Chyba těch, kdo se ocitli „po levici“, nespočívala v tom, že by nepoznali Krista v potřebných (ani ti „po pravici“ ho v nich nepoznali). Jejich chyba byla „elementárnější“: zavřeli své nitro a ruku před potřebnými.

A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života. Tento verdikt je jen ratifikací toho, co už předtím bylo: spravedliví žili pro Krista (službou potřebným), proto budou v jeho království. Zlořečení naopak.

SHRNUTÍ

Zvláštnost tohoto textu nespočívá ve vypočítaných skutcích lásky, ty byly oceňovány i v židovství. Specifický přínos textu spočívá v tom, že služba potřebnému je zároveň službou Kristu. Tento text, tak obsažný a podnětný, skrývá v sobě jedno nebezpečí: redukovat křesťanství na humanismus. Vždyť na konci života bude každý „souzen“ podle dobrých skutků potřebným! Jaký smysl má hlásání Krista a evangelia? Tento pohled je však velmi úzký. Nevidí to, že předávání Krista je tím největším darem, skutkem: nezáleží tedy jen na vztahu k druhému, ale také na vztahu ke Kristu, a proto má smysl modlitba, život ze svátostí, naslouchání Božímu slovu.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Už vám někdy bylo líto nějaké kočky, pejska nebo jiného zvířátka, když ho něco trápilo? Pokud ano, tak je to dobře. Znamená to, že máte srdce na správném místě. Podobně nám Pán Ježíš říká, že by nám mělo být líto lidí, kteří trpí, kteří jsou nemocní, kteří jsou sami nebo ve vězení. A pak si všimněte: lítost nestačí – je třeba něco udělat. A každý z nás může udělat mnoho – i když se to někdy nezdá! Mnohokrát může druhému pomoci dobré slovo, úsměv nebo maličký dárek. Důležité je dávat se srdcem na dlani – to se totiž hned pozná! Zkuste to také dnes, zítra a pak každý den!

Starší:

Když Ježíš něco řekl, také to předtím a potom dělal. Když tu mluví o službě druhým, sám jako první těm druhým sloužil. Když mluví o těch nejmenších, sám jim pomáhal. Z jeho svědectví i z jeho slov je vidět, že je to jedna z nejdůležitějších věcí v našem životě: být vnímaví k nouzi druhých a snažit se ji podle našich možností zmírnit. Dokonce Ježíš říká, že na tom bude záviset naše věčnost – jestli jsme ho poznali na cestách světa právě v těch nejmenších... Jak se tohle poznání odráží v našem životě?

Zkusme si

Mladší / Starší:

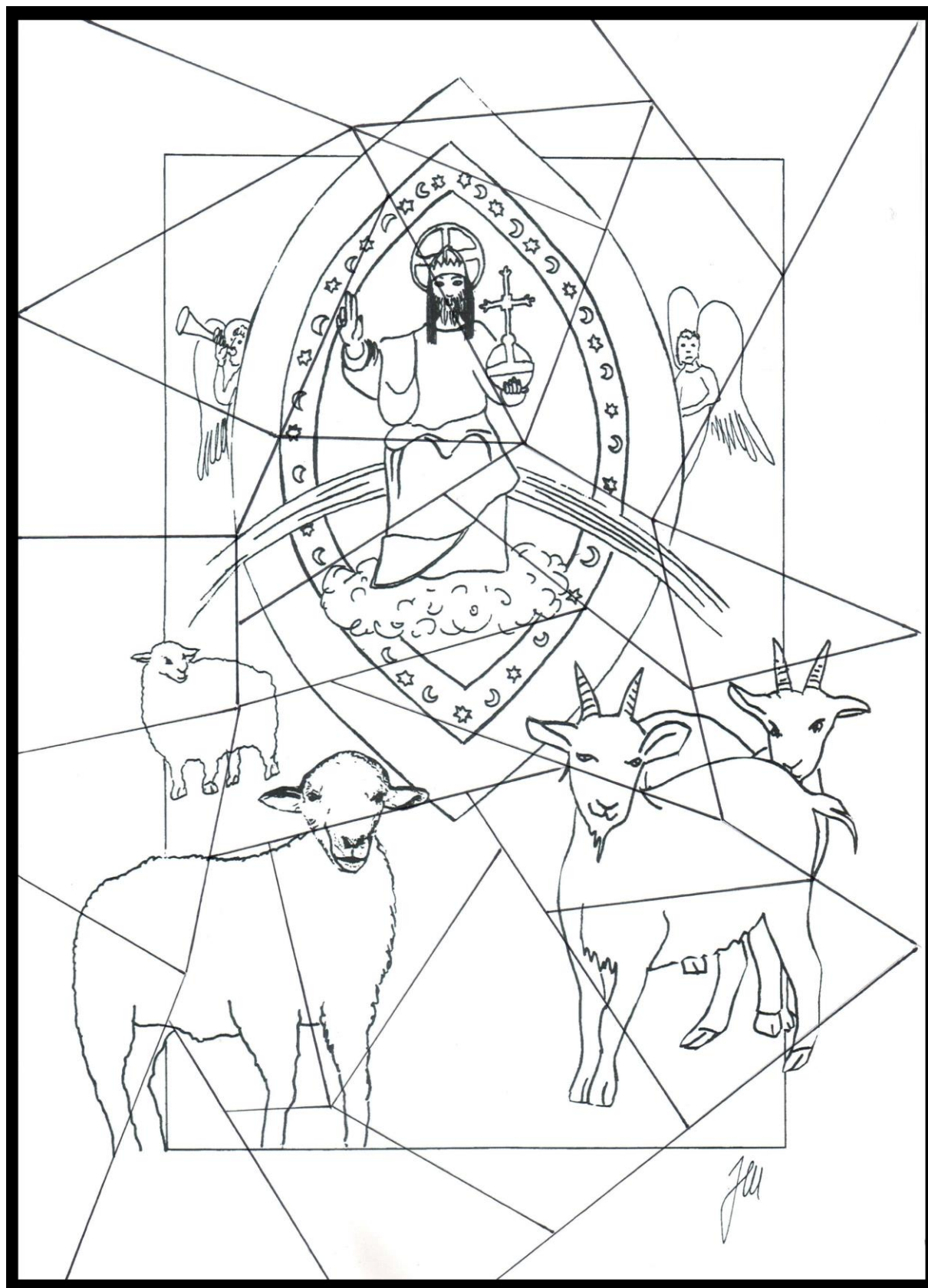
Z dnešního evangelia bychom si měli odnést dotvrzení, že pomáhat a sloužit druhým je velmi důležité: bez toho bychom jednou mohli ztratit i věčnost!

- Zamyslete se nad tím, na jaké způsoby pomoci se Ježíš ptá:
 - Jakým způsobem bychom my sami mohli tuto Ježíšovu radu naplnit? Dokážete nějaké způsoby pomoci vymyslet?
 - Vzpomenete si ještě na nějaké příklady lidí, kteří jsou v jakékoliv nouzi kolem vás? A dokážete vymyslet způsob, jak jim aspoň trochu pomoci?
- Osvojme si jedno důležité poučení, které je tajenkou osmisměrky na další stránce – zkuste ho vyluštit.
- A na závěr si můžete složit dnešní obrázek jako puzzle – najdete ho na další stránce za křížovkou!

S	O	L	♥	Ž	K	É	L	Ě	D	N	A
U	H	Ž	Š	Í	R	A	B	A	E	Y	D
R	E	U	Í	Z	Á	B	H	M	Ý	D	E
Ř	Ň	T	Ž	E	L	Ž	A	M	V	O	C
Ý	V	R	E	Ň	O	U	T	J	Ě	R	I
T	Ě	Ů	J	H	V	L	O	E	Č	Á	V
S	Z	N	E	L	S	S	V	C	N	N	A
A	E	B	R	A	T	Ř	I	I	O	T	R
P	N	♥	S	D	V	L	Ž	V	S	Ě	P
U	I	Ž	♥	B	Í	♥	A	E	T	V	J
E	C	E	S	T	A	Ž	♥	L	Í	S	Š
S	P	R	A	V	E	D	L	I	V	Í	I

AMEN
 ANDĚLÉ
 BRATŘI
 CESTA
 HLAD
 JEŽÍŠ
 KRÁLOVSTVÍ
 LEVICE
 NÁRODY
 OHEŇ
 PASTÝŘ

PRAVICE
 SLUŽBA
 SPRAVEDLIVÍ
 SVĚT
 TRŮN
 VĚČNOST
 VĚZENÍ
 ŽIVOT
 ŽÍZEŇ

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu A
Mt 25,31-46

JM

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu A
Mt 25,31-46

JM

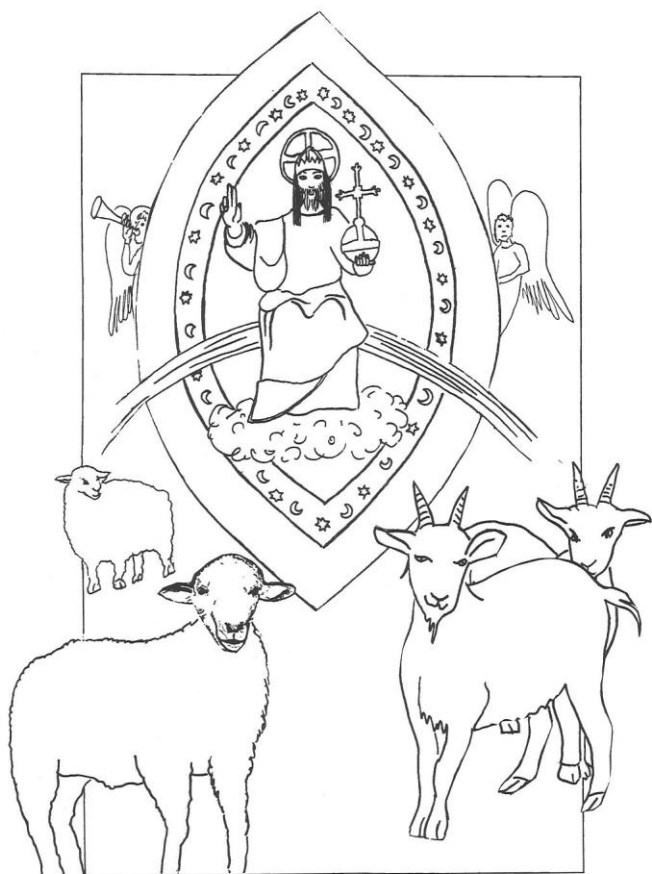
Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu A
Mt 25,31-46

JM

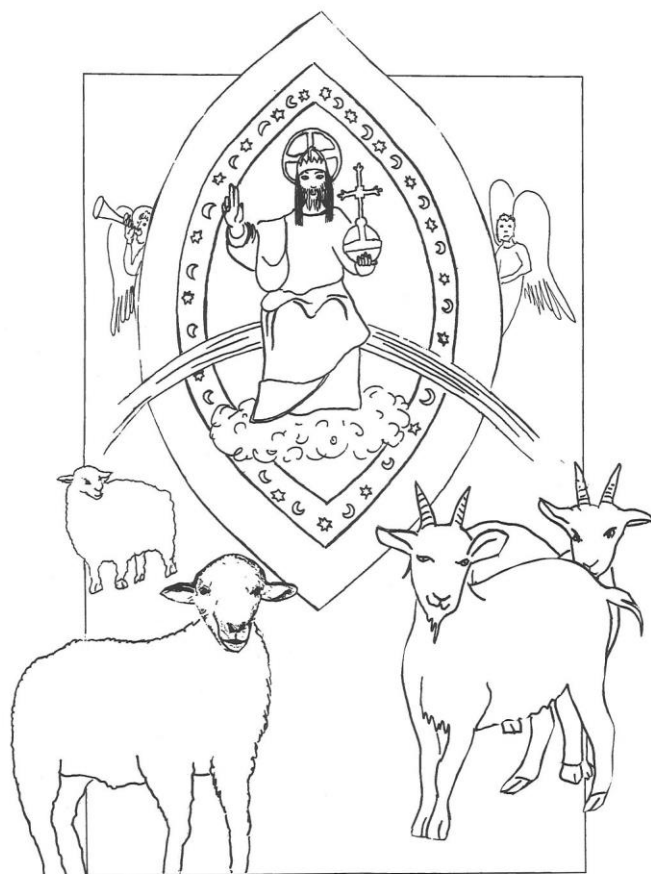

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu A
Mt 25,31-46

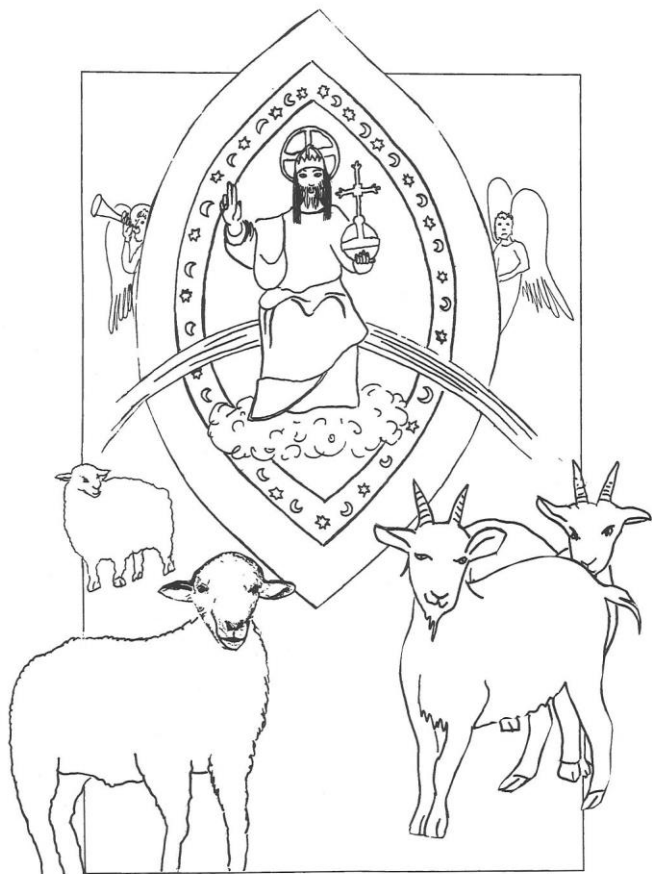
JM

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu A
Mt 25,31-46

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu A
Mt 25,31-46

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu A
Mt 25,31-46

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu A
Mt 25,31-46